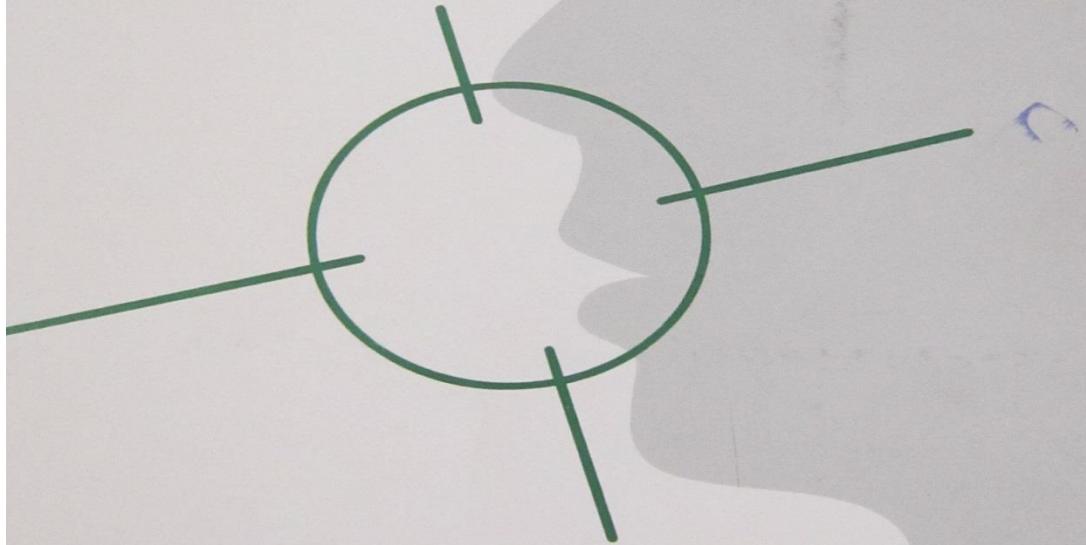

نهمین همایش زبان‌شناسی ایران

۱۳۹۳ اسفندماه ۵

9th
Iranian Conference
on Linguistics

24 - 25 February 2015

چکیده مقالات و سخنرانی‌ها

تهران، دانشگاه علامه طباطبائی،
دانشکده ادبیات فارسی و زبان‌های خارجی

Tehran, Allameh Tabataba'i University,
Faculty of Persian Literature & Foreign Languages
www.Lsi.ir

فرمایش تالیفی زبان ادب فارسی

دانشگاه علامه طباطبائی

انجمن زبان‌شناسی ایران

بنیاد

- بررسی خطاهای باهم‌آبی دستوری در انشاهای فارسی آموزان عربی‌زبان
مریم افشنین‌پور - سید محمد رضا ابن‌الرسول
- بررسی فرآیند واقعیت‌گریزی در زبان خودکار فارسی
سهیلا ایزدی
- بررسی ساخت دومفعولی گویش اشتهرادی
راحله ایزدی‌فر
- کارکرد وجهی زمان دستوری گذشته در افعال قرآن مجید
محمود ایمانی
- حذف در گفتار کودکان ۲-۵ ساله فارسی‌زبان: رویکردی واج‌شناختی بر پایه نظریه بهینگی
آسیه ایمانی - بتول علی‌نژاد
- بررسی دستوری شدگی حرف‌اضافه مکانی "Gaed" در گویش شوشتری
مریم بای‌الحمدی ایمانی
- حرف اضافه یا اسم جایگاه‌نما؟
پارسا بامشادی - شادی انصاریان
- بررسی تأثیر واژه‌های مورد استفاده در کتاب داستان بر فراغت‌گیری زبان اول
پریسا بخشندۀ - مریم ایرجی
- بررسی تأثیر دوزبانگی بر انتخاب پیش‌نمونه دانش‌آموزان مقطع ابتدایی
ابراهیم بدخشنان - ناصر عباسی
- محدودیت‌های حاکم بر ترکیب صفت و همکرد در زبان فارسی
حسن بروزگر

بررسی ساختهای دومفعولی گویش اشتهرادی

راحله ایزدی‌فر

دانشجوی دکتری زبان‌شناسی دانشگاه بوعلی سینا

Raheleh.izadifar@gmail.com

چکیده

در سال‌های اخیر، بررسی ساختهای دومفعولی در بسیاری از زبان‌های جهان انجام گرفته که نشان می‌دهد رفتار صرفی- نحوی مشابهی در این ساختها وجود دارد. این ساختها حاوی فعل دومفعولی هستند و علاوه بر موضوع عامل (agent) به دو موضوع کنش‌رو (theme) و بهره‌ور (recipient) نیز نیاز دارند. رایج‌ترین فعل‌های دومفعولی شامل انتقال فیزیکی همچون "دادن"، "فرض‌دادن"، "فروختن"، "برگرداندن" هستند که در آنها عامل سبب می‌شود شیئی به مالکیت یک دریافت‌کننده جاندار منتقل شود. افعال انتقال ذهنی همچون "نشان‌دادن" و "گفتن" از دیگر افعال دومفعولی رایج محسوب می‌شوند. در ایر (۱۹۸۶) نخستین بار اظهار داشت که رابطه بین دو موضوع مفعولی در بندهای دومفعولی را می‌توان با توجه به مفعول فعل متعددی بررسی کرد و بسته به اینکه یک زبان با کدامیک از موضوع‌های بهره‌ور یا کنش‌رو همچون مفعول فعل متعددی رفتار می‌کند، چندین الگوی انطباق در زبان‌های جهان مشاهده می‌شود. برخی زبان‌ها رفتار یکسانی بین کنش‌رو و مفعول فعل متعددی قائل هستند و برخی دیگر، بهره‌ور را همچون مفعول فعل متعددی قلمداد می‌کنند. گرچه ساختهای دومفعولی در بسیاری از زبان‌های جهان بررسی شده‌اند، با این حال تاکنون تحقیقات اندکی در مورد این ساختهای در زبان‌های ایرانی انجام گرفته که عمدتاً در مورد زبان فارسی بوده‌اند. هدف از پژوهش حاضر، بررسی افعال دومفعولی و تعیین انواع ساختهای دومفعولی در گویش اشتهرادی است تا مشخص شود گویش اشتهرادی از کدامیک از راهکارهای رایج در ساختهای دومفعولی زبان‌های جهان همچون حالت‌نمایی، استفاده از حروف اضافه، مطابقه یا توالی کلمات برای نشان‌دادن رابطه بین موضوع‌ها در ساختهای دومفعولی بهره می‌برد. اشتهرادی از گویش‌های تاتی به شمار می‌رود و هم‌اکنون در شهر اشتهراد در استان البرز رایج است. بررسی داده‌های اشتهرادی نشان می‌دهد که این گویش در جمله‌های دارای فعل متعددی و دومفعولی ساخته شده با ستاک حال از انطباق فاعلی- مفعولی و در جمله‌های دارای فعل متعددی و دومفعولی ساخته شده با ستاک گذشته از انطباق کنایی- مطلق برای نشان‌دادن نقش موضع‌های فعلی بهره می‌برد. در جمله‌های دومفعولی حال و گذشته، از شیوه حالت‌نمایی برای نشان‌دادن نقش سه موضوع فعلی استفاده می‌شود.

کلیدواژه‌ها: اشتهرادی، بهره‌ور، ساختهای دومفعولی، عامل، کنش‌رو